

**Związek Zawodowy Strażaków
„FLORIAN” Zarząd Krajowy
ul. Podchorążych 38; 00-463 WARSZAWA
e-mail prezydium@zszflorian.pl www.zszflorian.pl
KRS 0000172302 REGON 010232398 NIP 536-11-07-093**

Warszawa, dnia 12 maja 2021 r.

ZKP – 1601/4/21

**Pan
Maciej Wąsik
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
i Administracji
ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo DP – WL – 0231-65/2020/MZ, które wpłynęło z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w dniu 12 kwietnia 2021 r. i dotyczy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej (projekt z dnia 1 kwietnia 2021 r. etap: uzgodnienia międzyresortowe - zwany dalej „Projektem”) Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Strażaków „Florian” w trybie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019r., poz. 263) przesyła opinię dotyczącą w/w projektu.

Po przeprowadzeniu analizy oraz konsultacji otrzymanego projektu, przedstawiamy uwagi z propozycjami zmian jakie w naszej ocenie, należy rozważyć w Projekcie:

- 1) W § 5 ust. 1 pkt 3) zapis „wykazywanie szczególnej sprawności fizycznej” należy uzupełnić do brzmienia „wykazywanie szczególnej sprawności fizycznej potwierdzonej wynikami sprawdzianów”,
- 2) W § 5 ust. 1 pkt 5) modyfikacja poprzez dodanie „wykształcenia ogólnego” oraz wykreślenie „oraz ich przydatność w realizacji zadań na zajmowanym stanowisku służbowym” oraz w § 5 ust. 3 pkt 4) uzupełnienie po wyrazach „podnoszenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1 pkt. 5 o frazę „oraz ich przydatność w realizacji zadań na zajmowanym stanowisku służbowym”,
- 3) W § 5 ust. 4 proponuje się wykreślenie pkt 1), 2) i 3) i pozostawienie pkt. 4) i 5) po odpowiedniej zmianie numeracji.
- 4) W § 8 ust. 5 proponuje się analogiczne wykreślenie pkt 1), 2) i 3) i pozostawienie pkt. 4) i 5) po odpowiedniej zmianie numeracji.
- 5) w załączniku nr 4 – stanowiska służbowe uprawniające do dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4B ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r.

o Państwowej Straży Pożarnej uzasadnione jest uwzględnienie szerszego i precyzyjnego katalogu stanowisk, m.in.:

- a) w poz. 33 „kierownik sekcji” winny być rozszerzone o Komedny Powiatowe/Miejskie PSP (KP(M)) – obecnie projekt nie przewiduje dla funkcjonariuszy na stanowisku „kierownik sekcji” w KP/M PSP uprawnienia do dodatku funkcyjnego
  - b) załącznik nr 4 winien obejmować także stanowiska: starszego dyżurnego stanowiska kierowania, dyżurnego stanowiska kierowania, starszego dyżurnego szkolnego stanowiska kierowania oraz dyżurnego szkolnego stanowiska kierowania. Są to bowiem stanowiska, na których zadania są tożsame z dyżurnym operacyjnym i jego zastępcą (których zajmowanie uprawnia do dodatku funkcyjnego).
  - c) załącznik nr 4 winien obejmować także stanowisko starszego specjalisty dla jednostek organizacyjnych PSP, w których występuje to stanowisko służbowe
  - d) w załączniku nr 4 w poz. 25 proponuje się zapis „główny specjalista” z wykreśleniem następujących wyrazów „o ile kieruje komórką organizacyjną lub zastępuje jej kierownika”;
- 6) w załączniku nr 4 – stanowiska służbowe uprawniające do dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4B ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej proponuje się wykreślenie pkt. 47 przewidującego w projekcie dla wszystkich jednostek organizacyjnych uprawnienie do dodatku funkcyjnego dla „*stanowiska od stażysty do głównego specjalisty określone w regulaminie organizacyjnym jednostki organizacyjnej jako bezpośrednio podlegające kierownikowi jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy*” i wprowadzenie w to miejsce jasnego i czytelnego katalogu stanowisk służbowych.
  - 7) w zakresie dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4a u.PSP – wykreślenie z Projektu §7 ust. 3, požądane byłoby przy tym wyjaśnienie przyczyn limitacji dodatku w powiązaniu z wynagrodzeniem profesora uczelni i ewentualna zmiana §7 ust. 2 poprzez doprecyzowanie odniesienia normatywnego,
  - 8) w zakresie dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4- u.PSP – wykreślenie z projektu §8 ust. 2 oraz §12, nadto weryfikacja katalogu stanowisk uprawniających do otrzymywania dodatku przy uwzględnieniu uwag, o których mowa w pkt 5, 6 niniejszej opinii;
  - 9) w zakresie wszystkich dodatków (z wyłączeniem dodatku za stopień oraz dodatku za służbę w warunkach szkodliwych) – określenie obiektywnych weryfikowalnych przesłanek weryfikacji jego wysokości (tj. podwyższenia lub obniżenia) w okresie, na który został przyznany;
  - 10) w załączniku nr 2 tabela 2 *Zaszeregowanie stanowisk służbowych w Komendach Wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej, z wyłączeniem ośrodków szkolenia, do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego* zasadnym wydaje się rozdzielenie stanowiska Zastępcy dyżurnego operacyjnego w zależności od kategorii KW PSP, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku Dyżurnego operacyjnego – poz. 11 i 14, a następnie przypisanie dla Zastępcy dyżurnego operacyjnego (w KW I kat.) – 10 grupy, natomiast dla Zastępcy dyżurnego operacyjnego (w KW II kat.) – 9 grupy uposażenia zasadniczego.

Uzasadnienie:

Z dniem 1 października 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 1610, dalej powoływanej jako „*Ustawa nowelizująca*”). Na mocy art. 4 pkt 17 Ustawy nowelizującej zmianie uległ art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 1123, dalej powoływanej jako „*u.PSP*”), zawierający katalog dodatków do uposażenia strażaków, poprzez dodanie pkt 4b) w brzmieniu „[...] *dodatek funkcyjny za pełnienie służby na stanowisku kierowniczym lub samodzielny*”, nadto wprowadzony został ust. 1a o treści „*Strażakowi uprawnionemu do otrzymywania dodatku funkcyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, nie przysługuje dodatek służbowy*”. W pozostałym zakresie katalog dodatków do uposażenia strażaków pozostał bez zmian.

Częściowe, acz istotne zmiany dotyczą regulacji przyznawania i określania wysokości dodatku służbowego (§5 Projektu). Jak wynika z Uzasadnienia Projektu oraz OSR, zmiany mają na celu oddziaływanie na strażaków poprzez przyznawanie i ustalanie wysokości dodatków do uposażenia na poziomie odpowiednim do realizowanych zadań. **Taki zapis w najlepszym razie może być rozumiany jako przyznanie, że dotychczas obowiązujące przepisy Rozporządzenia takich celów nie realizowały, co jednak jawi się jako nieadekwatne do ich treści.** Zważyć należy, że dotychczasowe „*warunki*” przyznania dodatku służbowego zostały zastąpione „*przesłankami*” jego przyznania, co wynika z terminologii użytej w art. 88 ust. 5 u.PSP, aczkolwiek biorąc pod uwagę zakaz wykładni synonimicznej (kiedy to nie powinno się różnym określeniom nadawać tego samego znaczenia normatywnego) **posłużenie się terminem „przesłanki” może rodzić wrażenie, że mają one mniej zobowiązujący charakter, tj. ich spełnienie niekoniecznie może skutkować przyznaniem prawa do dodatku służbowego w dotychczasowej wysokości (w odróżnieniu od bardziej solennie brzmiących „warunków”).** Co istotne, Projekt w §5 przewiduje oddzielny katalog przesłanek przyznania dodatku służbowego (zakreślając jego wysokość z przedziale 1-50% podstawy stanowiącej sumę uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień), przesłanek jego podwyższenia i obniżenia.

Ad. 1. Wskazać należy, że w aktualnie obowiązującym §5 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia MSWiA z dnia 5 lutego 2020 r. w sprawie uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej przesłanką przyznania dodatku służbowego jest wykazywanie szczególnej sprawności fizycznej **potwierdzonej wynikami sprawdzianów**, zaś w §5 ust. 1 pkt 3 Projektu rezygnuje się z wymogu takiego potwierdzenia, co może prowadzić do rozstrzygnięć arbitralnych i niemożliwych do obiektywnej weryfikacji.

Ad. 2. Za podobnie nieuzasadnioną uważamy rezygnację z przesłanki dotychczas określonej w §5 ust. 1 pkt 5 obowiązującego Rozporządzenia w postaci posiadania wykształcenia ogólnego na rzecz preferencji dla kwalifikacji specjalistycznych (§5 ust. 1 pkt 5 Projektu). Jest to zabieg na swój sposób zrozumiały, tym niemniej biorąc pod uwagę trzy odmienne katalogi przesłanek otrzymywania dodatku służbowego (w tym jego podwyższenia i obniżenia), jako o wiele bardziej trafna jawi się naszym zdaniem regulacja, w myśl której niektóre kwalifikacje (w tym wykształcenie ogólne) byłyby uwzględniane przy przyznawaniu prawa do dodatku służbowego, inne zaś (bardziej specjalistyczne) przy jego podwyższaniu.

Ad. 3. i 4. Jeżeli natomiast chodzi o przesłanki obniżenia wysokości dodatku służbowego oraz dodatku funkcyjnego, trudno zrozumieć umieszczenie w jednym miejscu (i potraktowanie jako formalnie równorzędnych) niewywiązywania się w sposób należyty z obowiązków służbowych (które ma charakter nad wyraz ocenny) oraz naruszenie dyscypliny służbowej potwierdzone karą dyscyplinarną albo niewywiązywanie się z obowiązków służbowych stwierdzone w ostatecznej opinii. W przypadku obu tych ostatnich przesłanek (które mają charakter wymierny) wskazano wprawdzie dopuszczalną stopę i okres obniżenia dodatku służbowego, jednakże są one określone widełkowo i nad wyraz szeroko, nadto nie zostało przesądzone, że w przypadku zaistnienia którejkolwiek z pozostałych przesłanek dodatek służbowy nie zostanie obniżony w tym samym stopniu i na ten sam okres. Wskazać również należy, że w myśl Projektu minimalna kwota dodatku służbowego wynosi 1% podstawy, do sprawia, że na skutek obniżenia go od 10 do 50% jego wysokość spadnie poniżej minimalnego progu określonego w Projekcie. Brak jest przy tym przepisu gwarantującego minimalną wysokość tego dodatku w przypadku obniżenia.

Ad. 5. Całkowicie nowa regulacja zawarta jest w załączniku nr 4 do Projektu, albowiem dotyczy nowowprowadzonego (art. 87 ust. 1 pkt 4b) dodatku funkcyjnego za pełnienie służby na stanowisku kierowniczym lub samodzielny. W ramach przedmiotowego dokumentu przedstawiona została tabela, w której z jednej strony uwzględnione jest 11 typów jednostek organizacyjnych PSP (Komenda Główna PSP, komendy wojewódzkie PSP, komendy powiatowe (miejskie) PSP, Szkoła Główna Służby Pożarniczej, Instytut Badawczy PSP, Centralne Muzeum Pożarnictwa, Centralna Szkoła PSP, szkoły aspirantów PSP, Szkoła Podoficerska PSP, ośrodki szkolenia komend wojewódzkich PSP, Wojskowa Ochrona Przeciwpożarowa), z drugiej – poszczególne stanowiska służbowe, zaś w miejscu ich przecięcia się stanowiska uprawniające do dodatku funkcyjnego wskazane zostały znakiem X. Oceniając zasadność określenia poszczególnych stanowisk służbowych w określonych jednostkach organizacyjnych PSP jako uprawniających do dodatku funkcyjnego wskazać należy, że w poz. 33 pominięte zostało stanowisko kierownika sekcji w powiatowych (miejskich) komendach PSP (przy jednoczesnym uwzględnieniu tego stanowiska w ramach struktur Komendy Głównej PSP oraz komend wojewódzkich). Takie rozwiązanie zdaniem central związków zawodowych działających w Państwowej Straży Pożarnej nie znajduje uzasadnienia, albowiem zakres zadań kierownika sekcji oraz jego usytuowanie organizacyjne (tj. podległość służbowa) nie wykazuje różnic w komendach powiatowych (miejskich) w porównaniu z komendami wojewódzkimi i Komendą Główną. Nadto wskazać należy, że zajmowanie stanowiska naczelnika wydziału (poz. 23) uprawnia do dodatku funkcyjnego bez względu na szczebel organizacyjny, a co za tym idzie – brak podstaw do tego, by odmiennie traktować stanowisko kierownika sekcji, zwłaszcza w obliczu faktu, iż posiadanie statusu wydziału albo sekcji wynika nie tyle z odmienności zakresu realizowanych zadań, tylko jest pochodną wielkości i kategorii komendy powiatowej (miejskiej). Dodatkowo wskazać należy, że w naszej opinii w tabeli stanowiącej załącznik nr 4 do Projektu niezasadnie pominięto także jako uprawniające do dodatku funkcyjnego stanowiska: starszego dyżurnego stanowiska kierowania, dyżurnego stanowiska kierowania, starszego dyżurnego szkolnego stanowiska kierowania oraz dyżurnego szkolnego stanowiska kierowania. Są to bowiem stanowiska, na których zadania są tożsame z dyżurnym operacyjnym i jego zastępcą (których zajmowanie uprawnia do dodatku funkcyjnego). Podobnie ma się sytuacja ze stanowiskiem starszego specjalisty w poszczególnych jednostkach organizacyjnych PSP zaszerewanego od 12 (w KG PSP) do 10 grupy uposażenia zasadniczego.

Ad. 6. Niezależnie od powyższego wyrażamy zaniepokojenie regulacją przewidzianą w poz. 47 załącznika nr 4 do Projektu. Jako uprawniające do dodatku funkcyjnego mają być uznane stanowiska służbowe od stażysty do głównego specjalisty, określone w regulaminie organizacyjnym jednostki jako bezpośrednio podlegające jej kierownikowi lub jego zastępcy. Poważne wątpliwości budzi zgodność projektowanej regulacji z ustawą, w szczególności z art. 87 ust. 1 pkt 4b u.PSP. Wprawdzie w myśl upoważnienia zawartego w art. 88 ust. 5 pkt 7 u.PSP na poziomie rozporządzenia dopuszczalne jest określenie katalogu stanowisk uprawniających do dodatku funkcyjnego, jednakże nie sposób interpretować tej regulacji w oderwaniu od przepisu określającego charakter świadczenia. Zgodnie bowiem z treścią art. 87 ust. 1 pkt 4b dodatek funkcyjny przyznawany jest za pełnienie służby na stanowisku kierowniczym lub samodzielny. O charakterze stanowiska przesądza natomiast zakres uprawnień i odpowiedzialności wiążącej się z jego zajmowaniem, a nie podporządkowanie organizacyjne. W naszej ocenie stanowisko stażysty nigdy nie będzie mogło zostać uznane za kierownicze lub samodzielne bez względu na to, czy będzie podporządkowane kierownikowi jednostki lub jego zastępcy czy też nie, natomiast stanowisko głównego specjalisty będzie miało charakter samodzielny bez względu na jego usytuowanie organizacyjne. Nie bez znaczenia jest również potencjalnie dyskryminacyjny charakter takiego zapisu (odmienne traktowanie pod względem prawa do dodatku funkcyjnego na tych samych stanowiskach służbowych). Tym samym zasadny wydaje się postulat wykreślenia w całości poz. 47, z ewentualnym wskazaniem dodatkowych stanowisk służbowych (np. głównego specjalisty), uprawniających do dodatku funkcyjnego bez względu na podporządkowanie. W ramach uzasadnienia naszego stanowiska w tym zakresie należy wskazać, że tożsame przepisy dotyczące np. funkcjonariuszy Policji (tj. *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego* (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 1236, z późn. zm.), nie umożliwiają kierownikom jednostek organizacyjnych w ramach kształtowania struktury organizacyjnej różnicowania tożsamych stanowisk służbowych jako uprawniających do dodatku funkcyjnego lub nie. Uprawnienie to jest w całości wypełnione zostało przez właściwego ministra, który w przypadku Policji określił pełny katalog stanowisk służbowych w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Policji uprawniających do przyznania dodatku funkcyjnego.

Ad. 7. Istotna zmiana dotyczy regulacji obejmującej prawo do dodatku funkcyjnego za pełnienie funkcji, o których mowa w art. 17 ust. 1 u.PSP (art. 87 ust. 1 pkt 4a u.PSP), czy pisząc wprost – dodatku za pełnienie służby przez nauczyciela akademickiego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej (SGSP) na określonych w statucie uczelni stanowiskach kierowniczych. W obecnym stanie prawnym (i zasada ta utrzymana jest w Projekcie) dodatek funkcyjny, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4a u.PSP przysługuje strażakowi, który pełni służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego w SGSP, na okres pełnienia funkcji, o których mowa w art. 17 ust. 1 u.PSP, określonych w statucie uczelni. Częściowo odmiennie (acz w istotnym zakresie) określono wysokość takiego dodatku, który obecnie wynosi od 0,01 do 0,8 przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 85 ust. 3 u.PSP. W Projekcie przewidziano tą samą podstawę naliczania, zaś sam dodatek ma wynosić do 80% z tym, że brak jest obecnie wskazania dolnej granicy (która wprawdzie wynosiła dotychczas 1%, ale jednak istniała). Nadto Projekt wprowadza regulację, w myśl której wysokość dodatku funkcyjnego nie może przekroczyć 67% wynagrodzenia profesora w uczelni

publicznej, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 478 i 619). W pierwszym rzędzie wskazać należy, że tak sformułowana regulacja zawiera istotny mankament o *stricte* technicznym charakterze. Art. 137 powołanej wyżej ustawy nie zawiera bowiem regulacji ustanawiających wprost wysokość wynagrodzenia profesora w uczelni publicznej, jest ona ustalana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw nauki i szkolnictwa wyższego, wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 137 ust. 2, przy czym wskazana wyżej regulacja ustawowa w ust. 1 ustanawia dodatkowo progi procentowe minimalnego wynagrodzenia dla nauczycieli akademickich w uczelni publicznej, stanowiące procent wynagrodzenia profesora (profesor uczelni – 83%, adiunkt – 73%, pozostali nauczyciele – 50%). Samą zaś wysokość wynagrodzenia profesora w uczelni publicznej określa aktualnie rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 1838) na poziomie 6.410,- zł miesięcznie). Tym samym poprawny pod względem technicznym zapis projektu (tj. §7 ust. 2 zd. 2) powinien mieć następujące brzmienie „*Wysokość dodatku nie może przekroczyć wysokości 67% wynagrodzenia profesora w uczelni publicznej, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r., poz. 478 i 619)*”. Niezależnie jednak od kwestii czysto technicznych, związanych z prawidłowym wskazaniem odniesienia normatywnego wskazać należy, że projektowane ograniczenie wysokości dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4a u.PSP jest regulacją nową, zaś w uzasadnieniu Projektu próżno szukać jakichkolwiek przesłanek jego wprowadzenia, poza samą informacją o zamiarze wprowadzenia takiej regulacji, co trudno uznać za wystarczające. W podobny sposób należy ocenić proponowany zapis §7 ust. 3 Projektu (także mający charakter regulacji nowej), w myśl którego wysokość dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4a u.PSP podlega podwyższeniu lub obniżeniu na zasadach przewidzianych dla dodatku służbowego. Powielając zastrzeżenia co do uzasadnienia Projektu w tym zakresie, jako aktualne jawią się przedstawione wyżej uwagi dotyczące zmiany wysokości dodatku służbowego. Dodatkowo wskazać należy, że §7 ust. 3 Projektu stoi w sprzeczności z jego ust. 1, w myśl którego dodatek funkcyjny za pełnienie funkcji, o których mowa w art. 17 ust. 1 u.PSP, jest przyznawany na okres ich sprawowania i może być traktowany jako instrument dyskrecyjnej zmiany wysokości tego dodatku. W tym stanie rzeczy, niezależnie od kwestii wyjaśnienia przyczyn ograniczenia wysokości dodatku, zasadny jest postulat wykreślenia §7 ust. 3.

Ad. 8. Kolejną kwestią, budzącą nasze poważne wątpliwości, tym razem pod kątem zgodności Projektu z upoważnieniem ustawowym, zawartym w art. 88 ust. 5 u.PSP, jest kwestia możliwości rezygnacji z dodatku funkcyjnego (o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4b u.PSP) w zamian za otrzymanie w to miejsce dodatku służbowego (art. 87 ust. 1 pkt 2 u.PSP). W myśl art. 87 ust. 1a u.PSP strażakowi uprawnionemu do otrzymywania dodatku funkcyjnego (który w myśl art. 87 ust. 1 pkt 4b u.PSP przysługuje za pełnienie służby na stanowisku kierowniczym lub samodzielny) nie przysługuje dodatek służbowy. Tym samym w świetle opisanej wyżej regulacji ustawowej jako niedopuszczalne jawi się wprowadzenie na poziomie rozporządzenia zasady, w myśl której dopuszczalna jest opisana wyżej rezygnacja z jednego ze świadczeń, w zamian za inne należne w to miejsce. Dodatkowo wskazać należy, że art. 88 ust. 5 pkt 7 u.PSP upoważnia do określenia na poziomie rozporządzenia listy stanowisk uprawniających do dodatku funkcyjnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4b u.PSP, a co za tym idzie – poza upoważnieniem ustawowym

pozostaje wprowadzenie możliwości rezygnacji z dodatku funkcyjnego w zamian za służbowy. Oczywiście, zgodnie z art. 88 ust. 5 pkt 4 u.PSP na poziomie rozporządzenia określa się przesłanki przyznawania i wysokość dodatków do uposażenia, o których mowa w art. 87 ust. 1 u.PSP. Rzecz jednak w tym, że jeżeli na poziomie ustawowym przesądzone zostało wzajemne bezwarunkowe wyłączenie się prawa do dodatku funkcyjnego i służbowego (*vide* art. 87 ust. 1a u.PSP), to tym samym nie jest dopuszczalne odmienne określenie tej kwestii na poziomie rozporządzenia. Tym samym jako zasadny jawi się postulat usunięcia z Projektu §8 ust. 2 jako wykraczającego poza upoważnienie ustawowe, podobnie zresztą jak regulacji przejściowej, zawartej w §12.

Jeżeli chodzi o wysokość dodatku funkcyjnego, to słusznie w Projekcie przewidziana została regulacja o charakterze gwarancyjnym, w myśl której przedmiotowy dodatek przysługuje w wysokości nie niższej od dotychczas otrzymywanego dodatku służbowego. Sama zaś wysokość dodatku funkcyjnego została określona jako kwota do 70% sumy uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień. Rzecz jednak w tym, że mimo elementów o charakterze gwarancyjnym (które jednak nie dotyczą osób powoływanych na stanowiska uprawniające do dodatku po wejściu w życie Rozporządzenia) Projekt wprost dopuszcza różnicowanie wysokości dodatku funkcyjnego nawet na takich samych stanowiskach w różnych jednostkach organizacyjnych PSP. Oczywiście, po raz kolejny wskazać należy, że ustawodawca w art. 88 ust. 5 pkt 4-5 u.PSP upoważnił do uregulowania na poziomie rozporządzenia kwestii tak przyznawania jak i obniżania lub podwyższania dodatków, o których mowa w art. 87 ust. 1 u.PSP. Rzecz jednak w tym, że istotą dodatku funkcyjnego jest powiązanie prawa doń z zajmowaniem określonego stanowiska, z czym nie daje się pogodzić wprowadzenie na poziomie rozporządzenia możliwości dodatkowego ustalania jego wysokości. Podobnie należy ocenić wprowadzenie możliwości podwyższania lub obniżania dodatku funkcyjnego w przypadku zaistnienia przesłanek przewidzianych w Projekcie. Zwrócić należy uwagę, że samo przyznanie uprawnienia do dodatku funkcyjnego jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że na danym stanowisku służbowym istnieje zwiększony zakres obowiązków lub odpowiedzialności, ewentualnie podwyższone wymogi w zakresie samodzielności ich wykonywania. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że ta kwestia może jeszcze być dodatkowo regulowana i to na podstawie przesłanek o wysokim stopniu nieokreśloności. Co istotne, w myśl art. 35 ust. 10b u.PSP (przepis wprowadzony tą samą ustawą nowelizującą) strażak uprawniony do dodatku funkcyjnego pozbawiony zostaje również prawa do rekompensaty pieniężnej lub w postaci dni wolnych w zamian za ponadnormatywny czas służby. Jak zatem uzasadnić dodatkową możliwość różnicowania wysokości dodatku funkcyjnego?

Ad. 9. Prezentujemy stanowisko, że zapisy Projektu **nie powinny wprowadzać rozwiązań umożliwiających po pierwsze – arbitralne ustalanie wysokości dodatków, w tym ich podwyższanie albo obniżanie na podstawie przesłanek o niedookreślonym, często uznaniowym charakterze, po drugie zaś – oderwanych od istoty danego świadczenia (dodatku).**

Ad. 10. W obecnie obowiązującym rozporządzeniu MSWiA w sprawie uposażenia strażaków PSP stanowisko „dyżurnego operacyjnego” komend wojewódzkich jest podzielone na kategorie: KW I kat / KW II kat (załącznik nr 2, tabela nr 2) i zaszeregowane odpowiednio w KW I kat – 11 grupa, natomiast KW II kat – 10 grupa uposażenia zasadniczego. Grupa dla stanowiska Zastępcy dyżurnego operacyjnego określona jest na 9 (poz.18). W związku z tym,

w przypadku stanowisk „dyżurny operacyjny” i „z-ca dyżurnego operacyjnego” w I kategorii KW PSP występuje różnica 2 grup uposażenia. Zasadnym więc wydaje się analogicznie jak w przypadku bardzo dobrze odbieranej przez środowisko pożarnicze, które reprezentujemy propozycji zawartej w projekcie podniesienia grupy uposażenia dla Zastępcy naczelnika ośrodka szkolenia (załącznik nr 2, tabela nr 5) z grupy 12 na 13, co powoduje, że pomiędzy Naczelnikiem ośrodka szkolenia -14 grupa będzie różnica jednej, a nie jak obecnie 2 grup uposażenia zasadniczego usunięcie tożsamej dysproporcji pomiędzy Dyżurnym operacyjnym a jego zastępcą w KW kat. I. Dodatkowo biorąc pod uwagę, że dyżurni operacyjni komend powiatowych III, IV, V zaszeregowani są na grupie 9 (z 8 na 9 grupę uposażenia podniesione w nowelizacji rozporządzenia w 2016 roku), grupa Zastępcy dyżurnego operacyjnego KW PSP I kategorii wydaje się niedoszacowana.

Z wyrazami szacunku

Krzysztof OLEKSAK

Otrzymuje:

1. Mariusz Kamiński – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Do wiadomości:

1. MSWiA – Departament Prawy - dep.prawny@mswia.gov.pl